

тици награда! Толкова бѣхъ обещала.

Смаялъ се отъ радостъ рибарьтъ.

— Истина ли е? — попиталъ той и погледналь къмъ царя.

— Истина! отвърналь царьтъ.

Засмѣль се рибарьтъ и си засукаль мустака.

— Ехе! Кой като мене сега! Бѣга, бѣга моятъ късметъ, но най-подиръ го уловихъ!

Емиль Кораловъ

ДЪРВАРЧЕ

Чукъ, чукъ, чукъ — азъ съмъ мъничко дърварче, работливо колибарче; зиме, лѣте — все съмъ тукъ, при едно джудженце-старче. Чукъ, чукъ, чукъ!

Въвъ гората днесъ безспира се разнася тоя звукъ,

и подъ моята сѣкира бавно пада букъ следъ букъ, — чукъ, чукъ, чукъ!

Презъ великденскитѣ пости да ми дойдете на гости — ехъ, че хубаво е тукъ! Ще ви храня съ гостба проста: само съ черенъ хлѣбъ и лукъ. Чукъ, чукъ, чукъ!

Димитъръ Пантелеевъ